

Na pomezí

O tom, že funguje propojenost zdravotnických a sociálních zařízení a jejich pracovníci jsou připraveni nám v různých nesnázích ulehčit situaci, svědčí příběh čtyřiasedmdesátileté paní Dany (záměrně smyšlené jméno).

Její dcera se před časem obrátila na sociální odbor městského úřadu s žádostí o pomoc při řešení životní situace svojí matky. Ta byla vystěhována z ubytovny a dočasnou pomoc poskytl syn matky s partnerkou. Soužití se záhy ukázalo jako konfliktní a nový domov matky jako jediné možné řešení. Její zdravotní stav se navíc s věkem zhoršoval a přinášel nevyhnutelnost péče jiných osob.

Sociální pracovnice městského úřadu ochotně hledala možnosti, postupně hovořila s příbuznými paní Dany i jí samotnou. Paní Dana byla vdovou, vychovala tři, již dospělé, děti. U jednoho ze synů aktuálně našla prozatímní domov, trvale však zůstat nemohla. O druhém synovi a jeho místě pobytu nevěděl nikdo z blízkých. Dcera žije daleko a vyhodnotila jako nereálné osobně poskytnout domov (a tím i péči) matce. Vstřícně však spolupracovala se sociální pracovníci, aby napomohla vyřešení matčiny nelehké životní situace.

V té době pobírala paní Dana starobní a vdovský důchod ve výši přibližně 14 tisíc korun. Sociální pracovnice vzhledem ke zdravotním obtížím doporučila podat žádost o přiznání průkazu ZTP (zdravotně tělesně postižený jedinec) a příspěvek na mobilitu. Přestože paní Daně pomohla zkompletovat všechny podklady k řádné žádosti, průkaz (a úlevy s tím spojené) ani příspěvek jí nebyly při-

znány. Hledání vhodného zázemí komplikovalo, že paní Dana z různých důvodů – např. přítomnost hlodavců, ošklivé prostředí – odmítala většinu domovů pro seniory i komerčních ubytoven. Její zdravotní stav navíc podléhal péči jiných osob a vyžadoval jistou bezbariérovost. Za pomoci sociální pracovnice tedy sepsaly žádost o byt v domově s pečovatelskou službou, jedinou možností, se kterou paní Dana souhlasila. Na takový byt se však obvykle čeká velmi dlouho.

Mezitím se podařilo paní Danu umístit do jedné z komerčních ubyto-

ven, nicméně spolubydlící si opakovaně stěžovala na soužití s ní. Žádost o byt v domě s pečovatelskou službou jí však zamítli, proto přes obtíže a stížnosti na její osobu zůstávala na ubytovně. Přibližně za další dva roky se na sociální pracovnici obrátil její syn s prosbou o pomoc. Matka utrpěla úraz z pádu při výstupu z MHD. Po hospitalizaci v nemocnici skončila v léčebně dlouhodobě nemocných, kde však odmítla setrvat, podepsala revers a vrátila se na ubytovnu. Její zdravotní stav, mimo jiné odrážející poudrazové komplikace, však vyžadoval zvýšenou péči druhých osob,

v místě, kde by chtěla nadále žít. Přes zjevnou náročnost spolupráce se odborníci snažili paní Daně opakovaně a trpělivě vysvětlit naléhavost situace, zejména časové omezení hospitalizace v léčebně dlouhodobě nemocných a zhoršující se zdravotní stav. Přestože si paní Dana stála za svým a zmíněné zařízení odmítala, intenzivní spolupráce a komunikace zainteresovaných se nakonec vyplatila. Paní Dana absolvovala v léčebně dlouhodobě nemocných rehabilitaci, díky které zde mohla zůstat delší dobu, než se původně předpokládalo. Během té doby se uvolnilo místo v domově pro seniory, který naplňoval její představy. Po ukončení rehabilitace se tak mohla přemístit do zařízení, které kromě jejích představ odpovídal požadavkům na adekvátní péči ke zdravotnímu stavu, a kde může důstojně prožívat svoje stáří.

kteří se domáhala na svých spolubydlicích. Opuštění ubytovny se stalo nevyhnutelným, neboť situace nebyla z dlouhodobého hlediska udržitelná. V této chvíli se ukázala jako stěžejní navázaná spolupráce sociálně zdravotní pracovníce nemocnice, sociální pracovníce městského úřadu a rodiny paní Dany, včetně jí samotné. Cílem se stalo nalezení bydlení odpovídající zhoršené mobilitě a samostatnosti paní Dany. Paní Dana mezitím nastoupila k následné léčbě do léčebny dlouhodobě nemocných a projevovala zájem na vyřešení bytové situace. Souhlasila s podáním žádosti do zařízení pobytových sociálních služeb. Přesto, že preferovala život v obci, ve které to zná a vytvořila si sociální vazby, nakonec svolila k sepsání žádosti i do dalších míst. Společně s žádostmi si pak za pomoci sociálních pracovníků vyřídila příspěvek na péči, jehož přiznání často hraje při přijetí do pobytového zařízení zásadní roli.

Když se uvolnilo místo v pobytovém sociálním zařízení v jiné obci,

zdálo se vyhráno. Paní Dana se však odmítla přestěhovat právě kvůli tomu, že se zařízení nenachází

